

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jiřiny Roubíčkové a soudců Mgr. Mileny Vráňkové a Mgr. Zdeňka Pořízka ve veřejném zasedání konaném dne 14. 9. 2022 projednal odvolání, která proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 25. 3. 2022 č. j. 1 T 103/2021-285, podali:

1)

2)

a rozhodl o nich takto:

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), f) trestního řádu se k odvolání obžalovaného [REDACTED] napadený rozsudek v celém rozsahu **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu nově rozhodnuto takto:

Obžalovaný

je vinen, že

v období nejméně od měsíce března 2019 do konce měsíce září 2020 v Mladé Vožici, okres Tábor, [REDACTED] v bytě, který v tomto domě užíval, v podnapilém stavu opakovaně pohlavně zneužil svou dceru poškozenou nezletilou [REDACTED] když v rámci soudně stanoveného styku v intervalu 1x za dva týdny od pátku do pondělí v přesně

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

nezjištěném počtu případů vždy v nočních hodinách přilehl k poškozené do postele, osahával ji pod pyžamem a spodním prádlem na prsou, hýždích, nohách a genitáliích, přitom mu byl znám věk poškozené a takto jednal v době, kdy ji měl v péči,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřeném jeho doзору,

čímž spáchal

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v délce **30 (třicet) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v délce **3 (tři) let a 6 (šest) měsíců** za současného vyslovení **dohledu**.

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládají následující **přiměřené povinnosti a omezení**:

- podle svých sil uhradit poškozené nezletilé [REDAKCE] nemajetkovou újmu,
- zdržet se požívání alkoholických nápojů v průběhu zkušební doby,
- za účelem kontroly plnění přiměřeného omezení se na výzvu probačního úředníka nebo jím pověřené osoby podrobit kontrole na přítomnost alkoholu v těle,
- podrobit se programu psychologického poradenství – probačního programu „Tvá volba.“

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit** poškozené:

- [REDAKCE] **nemajetkovou újmu v podobě odškodnění duševních útrap ve výši 50 000 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] bytem [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] bytem [REDAKCE] odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] v řízení zastoupené opatrovnící [REDAKCE] advokátkou AK Tábor, jako nedůvodné zamítá.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit jednáním, které specifikováno v jeho výrokové části.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

2. Za tento zločin byl obžalovaný odsouzen podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v délce 36 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 4 let za současného vyslovení dohledu.
3. Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku byly obžalovanému uloženy následující přiměřené povinnosti a omezení:
 - podle svých sil uhradit poškozené nezletilé nemajetkovou újmu,
 - zdržet se požívání alkoholických nápojů v průběhu zkušební doby,
 - za účelem kontroly plnění přiměřeného omezení se na výzvu probačního úředníka nebo jím pověřené osoby podrobit kontrole na přítomnost alkoholu v těle,
 - podrobit se programu psychologického poradenství – probačního programu „Tvá volba“.
4. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené [REDAKCE] nemajetkovou újmu v podobě odškodnění duševních útrap ve výši 300 000 Kč.
5. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozené [REDAKCE] bytem [REDAKCE] odkázána se svým uplatněným nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.
6. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť ihned po jeho vyhlášení proti němu podal obžalovaný odvolání, v zákonem stanovené lhůtě byl pak rozsudek napaden i odvoláním poškozené [REDAKCE] zastoupené v řízení ustanovenou opatrovnící.
7. **V úvodu písemně zpracovaného odvolání obžalovaný připomíná,** jak vypovídal v rámci řízení před soudem. Nadále popírá, že by se žalovaného jednání dopustil. Oproti jeho výpovědi stojí výpověď poškozené [REDAKCE] která skutkový děj popisuje ve shodě s podanou obžalobou. Obžalovaným poukazováno na telefonát, který se měl uskutečnit mezi ním a poškozenou, v němž jej vyzývala, aby jí neobtěžoval. Dle obžalovaného však telefonováním, nikoliv jinak. Tuto verzi připustila i matka poškozené. Tomuto sofistikovaně získanému důkaznímu prostředku (hlasitý odposlech mobilního telefonu srozumitelně zachycený matkou i babičkou poškozené) soud přikládá váhu při hodnocení jeho obsahu, byť na jiném místě rozsudku s ohledem na sociální negramotnost rodiny poškozené, věří verzi podnětu pro trestní oznámení a zpochybňuje námitky obhajoby.
8. Dle obžalovaného soud výpověď poškozené považuje za vysoce věrohodnou, nejen s odkazem na znalecký posudek z oboru psychologie, který byl k posouzení její věrohodnosti zpracován, aniž se dostatečně vypořádal s námitkou obžalovaného na způsob vedení výslechu v přípravném řízení. Otázky pokládané policejním orgánem jsou v obhajobou zmiňovaných případech velmi konkrétní, ale soud je nehodnotí jako návodné. Již před soudem poškozená jednoznačně uvedla „nepamatuji se“ uvedené k bližšímu dotazu na jednání otce. Vedle toho specifická věrohodnost je hodnocena jako snížená s ohledem na rodinné prostředí, přirozený proces zapomínání, ale také na prožívání poškozené, tedy prožitky studu, nepatřičnosti a nejistoty ovlivňující detailnost výpovědi poškozené. Nicméně znalkyně poukazuje také na problematický odhad času a četnosti u dětí. Soud na jiném místě rozsudku uvádí, že na posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené, a to i vzhledem k určitým dílčím změnám, v četnosti, času a sexuálním praktikám popisovanými v průběhu trestního řízení, ničeho nemění ani výpověď matky nezletilé či její sestry. Soud zdůrazňuje, že s ohledem na věk poškozené, její vyspělost a vyzrállost, se nelze domnívat, že by byla schopna si událost vymyslet.
9. Co se týče výpovědi nezletilé [REDAKCE] v jejím hodnocení hrají velkou roli její intelektové schopnosti, pohybuje se na hraně lehké mentální retardace, má snahu vyhovět a zavděčit se autoritám, má tendenci přijímat uváděné skutečnosti za své, bez ohledu na reálný základ. Nadto i její neverbální projev, jak byl zachycen na videozáznamu, je značně odlišný, na což je upozorňováno i ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

znaleckém posudku. Nicméně nevěrohodnost poškozené [REDAKCE] nemá vliv na hodnocení věrohodnosti poškozené [REDAKCE] (a to i přesto, že původně v trestním řízení obě vystupovaly jako poškozené).

10. Obžalovaným namítáno, že soud chybně poukazuje na okolnosti telefonátu s otcem v srpnu 2020, na jehož obsahu se neshoduje poškozená [REDAKCE] její matka ani svědkyně [REDAKCE] tedy babička nezletilá. Svědkyně [REDAKCE] se v závěru své výpovědi vyjadřovala poněkud zmateně, věrohodnost této svědkyně je oslabena, neboť sama svědkyně je osobou snáze ovlivnitelnou. Svědkyně popisovala události velmi kuse, působila roztržitě a neorientovaně. Této výpovědi tak nelze přikládat tak vysoký význam, jak činí obžaloba, ba naopak. Soud je přesvědčen, že svědkyně do určité míry opomíná, že poškozená může přejímat vzory chování z domácnosti, což může být důsledkem jejího chování nyní. Právě proto soud považuje výpověď svědkyně [REDAKCE] jen za omezeně věrohodnou a validní a na jejím základě nemůže být zpochybňována výpověď poškozené. Ostatně určitou neuspořádanost rodinného prostředí naznačují i zprávy OSPODu, které soud hodnotí jako velmi věrohodný zdroj informací. Za pozornost pak stojí hodnocení schopností matky a celkový obraz rodinného prostředí. Rovněž jako méně věrohodnou hodnotí soud i výpověď svědkyně [REDAKCE] byť ji nelze odmítnout zcela, avšak je třeba zohlednit určité negativní ladění ve vztahu k obžalovanému.
11. K otázce věrohodnosti poškozené [REDAKCE] soud také poukazuje na okolnosti, za kterých vyšlo najevo spáchání projednávaného činu. Oznamovatelkou nebyla matka, ale to, že ji otec obtěžuje, sdělila spontánně sama poškozená, poté, co po ní bylo pátráno, když se ztratila. Soud se nezabýval, jak matka naložila s informací, kterou údajně měla již dříve, což následně popřela.
12. Soud nevzal v úvahu námítky obhajoby, jakož i další důkazní návrhy, které mohly postavení a jednání jednotlivých osob blíže vysvětlit, a to včetně motivu jejich chování. Odpovědnost nevyslechnutých osob, včetně odpovědnosti matky poškozené [REDAKCE] jsou dle obhajoby pro posouzení okolností případu stěžejní. Stejně jako důvody útěku obou dcer z domova. Z výslechu matky poškozené si lze učinit toliko částečný obrázek o tom, jak to v rodině vypadalo. Matka lhala opakovaně v tom, že děti do školy posílá, a že tam nejsou žádné výhrady ze strany školy ani OSPODu, a že si své povinnosti plní řádně. Opak je však pravdou.
13. Znalecký posudek říká, že věrohodnost poškozené [REDAKCE] je snížena, a že i v důsledku toho je proměnlivý jak popis vztahující se k samotné trestné činnosti, tak i k těm detailům, tzn. ty detaily se poměrně liší v průběhu výslechu a následně ve znaleckém posudku a stejně tak vlastně se vyvíjela i ta procesní fáze, kdy úplně na počátku měly být poškozeny obě dvě, pak ta mladší sestra připustila, že si to vymyslela. Při doplňujícím výslechu poškozená [REDAKCE] řekla, že si detaily nepamatuje, na otázku „táta na tebe sahal?“, řekla „ano“ a pak tedy soud se spokojil s tím, co mělo být předmětem toho původního výslechu na policii. Nicméně otázky tak, jak byly položeny poškozené na policii, byly minimálně na čtyřech místech nepřipustně položeny, tzn. ty části odpovědí jejího výslechu jsou z hlediska důkazního procesně nepoužitelné. Tyto otázky v opravném prostředku zmiňovány.
14. Dále se dle obžalovaného soud podrobně nevypořádal s tím, pokud poškozená velmi citlivou informací o chování otce sdělila matce, jakým způsobem s ní tato naložila. Obžalovaný se domnívá, že byla uměle vytvořena situace tak, aby zakryla závažné nedostatky v rodinné výchově. Poškozená [REDAKCE] totiž vypověděla, že v rodině dochází k fyzickému násilí nebo spíše k fyzickému trestání. Od věci není ani to, do jaké míry se obžalovaný s nezletilou [REDAKCE] vidá a jak často, jaký je průběh, byť připustila, že otce navštěvuje jen kvůli svým dvěma sestrám. Neexistuje žádné soudní rozhodnutí, které by otci zakazovalo styk s dětmi. Pokud by tu byly nějaké výhrady nebo nějaká skutečně negativní skutečnost, předpokládá se, že by s tím matka nesouhlasila.
15. Proč soud považuje výpověď obžalovaného částečně za nevěrohodnou, soud podrobně nevysvětlil. Obžalovaný přitom ve věci vypovídal logicky, přesvědčivě vysvětlil relevantní okolnosti, které si pamatoval. Obžalovaný i nadále trvá na své nevině.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

16. Obžalovaný dále poukazuje na fakt, že soud I. stupně nesprávně vyhodnotil výpověď poškozené, která je zcela rozporná, časově nesouvislá. Obžalovaný neměl žádný motiv k předmětnému jednání, je zaměstnán, ekonomicky zajištěn, své dcery chce i nadále do budoucna pravidelně vidat. V předmětné věci dle názoru obžalovaného soud nedostal požadavkům plynoucím ze zásady in dubio pro reo. Obžalovaný jednoznačně odmítá závěry soudu, označené v napadeném rozsudku, za prokázané. Obžalovaný namítá i to, že uložený trest je nepřiměřeně přísný, stejně jako výše nemajetkové újmy.
17. S ohledem na vyslovené pochybnosti se lze důvodně domnívat, že napadený rozsudek trpí vadami, pro jejichž odstranění lze považovat podané odvolání za opodstatněné. Obžalovaný proto navrhuje, aby odvolací soud jeho odvolání vyhověl a napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že se zprošťuje obžaloby ze spáchání předmětného skutku v plném rozsahu, neboť se skutek nestal.
18. **Odvolání poškozené** [redacted] zastoupené její opatrovníci směřuje do výroku o náhradě škody, který byl ve vztahu k její osobě soudem učiněn podle § 229 odst. 1 trestního řádu. Ohledně této poškozené a jejího nároku na náhradu škody soud I. stupně z provedeného dokazování totiž dovodil nesprávné skutkové závěry, nevypořádal se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a neprovedl navržené důkazy.
19. Opatrovnicí připomenut obsah bodu 32 napadeného rozsudku, tedy důvody, proč poškozená [redacted] byla odkázána se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. Opatrovnice poškozené má za to, že na základě provedeného dokazování bylo naopak prokázáno, že poškozená [redacted] byla rovněž obětí trestného činu pohlavní zneužití ze strany obžalovaného. [redacted] byla jako oběť předmětného trestného činu označena v usnesení o zahájení trestního stíhání, v obžalobě již nikoliv. Nicméně z dokazování před soudem vyplynulo, že [redacted] byla rovněž obětí trestné činnosti obžalovaného, a proto měla být v popisu skutku, ve kterém je spatřován trestný čin obžalovaného, uvedena jako oběť – poškozená. Totožnost skutku ve smyslu ust. § 220 odst. 1 trestního řádu by přitom byla zachována.
20. To, že [redacted] byla obětí trestného činu pohlavního zneužití obžalovaným, prokazuje zejména výpověď [redacted] a [redacted] již v přípravném řízení. [redacted] ve výpovědi na dotaz, zda ví, proč od září 2020 k otci nejedí, uvedla, že je to z důvodu, že otec ji a sestru [redacted] obtěžoval, že jí to v posteli dělal, že si k ní přiléhá do postele od pasu dolů nahý apod. [redacted] v přípravném řízení vypověděla, že její sestra [redacted] se jí svěřila, že ji otec sexuálně obtěžoval. [redacted] sice tuto skutečnost při hlavním líčení nepotvrdila, opatrovnice má však za to, že touto svou výpovědí v hlavním líčení se snažila sestru [redacted] ochránit před dalším případným vyslýcháním a oživováním nepříjemných zážitků apod.
21. Ze znaleckého posudku [redacted] ze dne 22. 7. 2021 vyplývá, že intelektové schopnosti [redacted] se nacházejí na hranici pásma defektu. Vzhledem k tomu byla obecná věrohodnost výpovědi [redacted] hodnocena jako snížená a specifická věrohodnost jako významně snížená. Toto zjištění sice výpověď [redacted] částečně oslabuje, avšak pohlavní zneužití obžalovaným nevyvrací. Je pravděpodobné, že sníženého intelektu [redacted] mohl obžalovaný naopak využít v tom smyslu, že počítal s tím, že její případná výpověď nebude pro soud tolik věrohodná. Orgány činné v trestním řízení se o trestné činnosti obžalovaného dozvěděly zcela náhodou, a to v rámci pátrání po poškozených, kdy se v září 2020 nevrátily včas domů. Poškozené o pohlavním zneužití otcem při té příležitosti samy spontánně vypověděly.
22. Z okolností případu je dále patrné, že obžalovaný jednal v opilosti a podle aktuální „snazší přístupnosti“ k té či oné dceři. V jeho jednání mu nezabránila skutečnost, že se jedná o dcery ani jejich nízký věk.
23. Z provedených důkazů tedy vyplývá, že v odsuzujícím rozsudku měla být poškozená [redacted] [redacted] označena jako oběť trestného činu obžalovaného, a z tohoto důvodu jí také měl být

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

soudem I. stupně přiznán nárok na úhradu nemajetkové újmy v podobě duševních útrap ve výši nejméně 300 000 Kč, stejně jako v případě její starší sestry [REDACTED]

24. V případě, že by se odvolací soud neztotožnil s uvedeným názorem, měl by poškozené [REDACTED] odvolací soud přiznat alespoň nárok na nemajetkovou újmu z titulu, že jakožto sestra poškozené [REDACTED] byla daným trestným činem a jeho projednáním poškozena a že újmu [REDACTED] pocítuje jako újmu vlastní. Zejména jedná-li se o újmu způsobenou jejich společným otcem. Z výpovědi poškozených a znaleckého posudku znalkyně [REDACTED] vyplynulo, že obě sestry k sobě mají velmi blízký vztah a starší [REDACTED] projevuje vůči mladší [REDACTED] ochranné tendence. V tomto smyslu újmu jedné považuje druhá jako újmu vlastní. Matka poškozených [REDACTED] navíc opakovaně uvedla, že u obou dcer se v důsledku jednání obžalovaného projeví změny v chování, mají výbušné reakce, jsou podrážděné. [REDACTED] navíc byla z běžné školy přerazena do školy speciální. Nelze vyloučit ani nutnost aktuální či budoucí psychologické pomoci poškozeným.
25. Soud I. stupně pochybil, když za účelem zjištění výše nemajetkové újmy [REDACTED] neprovedl důkazy, které navrhovala opatrovnice poškozené, a to výslech znalkyně [REDACTED] a vypracování znaleckého posudku k určení náhrady nemajetkové újmy na zdraví poškozené, zejména újmy způsobené duševním strádáním samotným skutkem či postavením poškozené. Soud I. stupně v odůvodnění rozsudku uvedl, že nemá dostatek podkladů pro rozhodnutí o nemajetkové újmě [REDACTED] a že další dokazování by sahalo daleko nad rámec trestního řízení. S touto argumentací projeven nesouhlas, za situace, kdy zejména výslech znalkyně [REDACTED] by byl podkladem pro určení nároku [REDACTED] a nad rámec trestního řízení by provedení tohoto důkazu nijak nesahalo a délku trestního řízení by to nijak neovlivnilo. Soud I. stupně nepřihlédl ke skutečnosti, že [REDACTED] je nezletilá, že má nižší intelekt, a tudíž jsou její možnosti domáhat se nároku na náhradu nemajetkové újmy v občanskoprávním řízení velmi omezené, ne-li nemožné.
26. Pokud tedy soud I. stupně neuznal [REDACTED] za oběť daného trestního činu obžalovaného, ale uznal ji za poškozenou v širším slova smyslu, jakožto příbuznou oběti [REDACTED] měl provést důkazy k objasnění výše nároku [REDACTED] na náhradu nemajetkové újmy, případně měl určit výši tohoto nároku [REDACTED] podle soudních rozhodnutí v obdobných případech a podle zásad slušnosti, a přiznat [REDACTED] nárok na nemajetkovou újmu, a to alespoň částečně, resp. v nižší než navrhované částce, a to zejména s ohledem na její nezletilost, nižší intelekt i slabé sociální poměry v rodině, a tedy nepravděpodobné možnosti uplatnění jejích práv v občanskoprávním řízení.
27. S ohledem na výše uvedené proto opatrovnice nezletilá [REDACTED] navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené [REDACTED] bytem [REDACTED] nemajetkovou újmu ve výši nejméně 300 000 Kč.
28. Veřejné zasedání dne 16. 6. 2022 konáno za splnění všech procesních podmínek v nepřítomnosti obžalovaného [REDACTED]. Poté, co předsedkyně senátu podala zprávu o stavu věci a konstatovala napadený rozsudek, obhájce obžalovaného přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením tak, jak toto založeno na č.l. 300-303 tr. spisu a z něho zmínil stěžejní odvolací důvody. Dále uvedl, že s ohledem na vývoj důkazní situace, který byl na počátku od okamžiku vydání usnesení od zahájení trestního stíhání, kde figurovaly obě sestry [REDACTED] došlo následně k zúžení nejen počtu jednotlivých skutků, ale i zúžení časového rozsahu a následně v rámci výslechu na policii došlo k označení možná jednoho pokusu s tím, že si více poškozená nepamatuje. Co se týká jejího doplňujícího výslechu před soudem I. stupně, ten byl obsahově zúžen na to, že si poškozená nepamatuje detaily vůbec.
29. Obhájce obžalovaného navrhoval osobní slyšení svědkyně [REDACTED] – sociální pracovnice OSPOD, Městského úřadu Benešov, která by se mohla vyjádřit k rodinnému prostředí poškozené

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

██████████ Tato svědkyně měla mít od matky nezletilé informace minimálně půl roku před tím, než to poškozená spontánně oznámila policii. Výslech této svědkyně však nebyl připuštěn.

30. Obhájce připomněl, že obžalovaný trestnou činnost popírá, je otcem, který platil řádně výživné, děti u něho trávily poměrně dost času, nikoli pouze dohodnuté víkendy, ale třeba i jarní prázdniny. U otce se poškozená i její sestra měly dobře, žádná negativa nebyla zaznamenána. Obžalovaný není rozhodně žádný sexuální deviant. V určité době nadměrně požíval alkoholické nápoje, nyní již nepije.
31. Obhájce obžalovaného setrval na doplňujícím výslechu poškozené ██████████ na výslechu svědkyně ██████████ Požádal odvolací soud, aby odvolání obžalovaného ██████████ bylo vyhodnoceno jako důvodné, napadený rozsudek byl v důsledku toho zrušen a obžalovaný byl obžaloby zproštěn, neboť se žalovaný skutek nestal. Obhájce dále navrhl, aby bylo jako nedůvodné zamítnuto odvolání poškozené ██████████
32. Opatrovnice poškozené ██████████ připomněla, že v řízení zastupovala obě sestry. Neztotožňuje se rozsudkem okresního soudu, když má za to, že byla plně prokázána jak vina obžalovaného vůči poškozené ██████████ tak provedené důkazy směřovaly i k prokázání viny vůči její mladší sestře – ██████████ To, jak vystupoval obžalovaný v rámci celého trestního řízení, nebylo přesvědčivé. Popřel vinu, ovšem ve dvou slovech, a pokud byl konfrontován s nějakým důkazem nebo se samotnou výpovědí ██████████ tak jeho reakce byla jen taková, že opakoval, že je to divné, že za ním dcery jezdí. To byla jeho veškerá obhajoba. Poškozená ██████████ dle opatrovnice velice věrohodně vysvětlila, proč v poslední době za otcem se sestrami jezdí a uváděla právě to, že tam ale jezdí nerada. Jelikož jsou její sestry malé, dohlíží na to, aby se jim ze strany otce něco nestalo. Soud pochybil pouze v tom, že neuznal obžalovaného vinným i ve vztahu k mladší dceři – ██████████ neboť i ona byla obětí trestného činu pohlavního zneužití. Její výpověď, které byla opatrovnice přítomna na policii, byla autentická. Samozřejmě znalkyně se vyjádřila k jejímu intelektu, což je nutné brát v potaz, nicméně to nějakým způsobem nevyvrací. Dle opatrovnice měl soud přiznat i ██████████ nárok na nemajetkovou újmu v podobě duševních útrap nejméně ve výši 300 000 Kč. Pokud by se s tímto návrhem odvolací soud neztotožnil, poškozené ██████████ by měl být přiznán nárok na nemajetkovou újmu z titulu, že jako sestra poškozené ██████████ byla daným trestným činem a jeho projednáváním poškozena. Jedná se o jednu rodinu, o jejich společného otce, kdy sestry mají velice blízký vztah. ██████████ projevuje vůči ██████████ ochranné tendence, což vyplývá i z posudku znalkyně. Navíc i matka uváděla, že chování dcer se po tomto skutku ze strany otce změnilo, mají agresivní, výbušné reakce. Mladší ██████████ byla dokonce přeřazena z běžné školy do školy speciální. Tyto prožitky v nich mohou i v pozdějším věku vyvolat různé psychické problémy, které bude třeba případně řešit. Dle opatrovnice by měl být proveden výslech ██████████ která by se k nemajetkové újmě případně také mohla vyjádřit. Opatrovnice navrhla, aby rozsudek soudu I. stupně byl změněn a poškozené ██████████ byla přiznána nemajetková újma nejméně ve výši 300 000 Kč, ať už z důvodu, že byla sama přímou obětí, anebo z důvodu, že je blízká poškozené ██████████ Opatrovnice navrhla pro odvolací řízení jako důkaz – vypracování znaleckého posudku na určení výše nemajetkové újmy poškozené ██████████
33. Státní zástupkyně se k oběma podaným odvoláním vyjádřila v tom směru, že státní zastupitelství se v plném rozsahu ztotožnilo se všemi výroky napadeného rozsudku a považuje jej tudíž za zákonný. Okresní soud se vypořádal s obhajobou obžalovaného spolehlivým způsobem. Výpověď poškozené ██████████ je hodnocena jako věrohodná, nelze proti této výpovědi nic namítat. Odvolání obžalovaného ██████████ v zásadě opakuje argumentaci již uplatněnou před soudem I. stupně, který se s ní náležitým způsobem vypořádal. Okresní soud podrobně odůvodnil jak výrok o vině, tak výrok o trestu, který reflektuje veškerá zákonná kritéria, tak i výrok učiněný podle § 229 odst. 1 trestního řádu ve vztahu k poškozené ██████████ Pokud bylo naznačováno pochybení soudu v tom směru, že měl být obžalovaný uznán vinným též ve vztahu k poškozené ██████████ tento postup není možný, neboť tato poškozená není ani součástí podané

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

obžaloby a výrok nemohl být ze strany soudu ve vztahu k ní rozšiřován. Státní zástupkyně pro průběh veřejného zasedání neučinila dalších návrhů na doplnění dokazování a navrhla, aby obě podaná odvolání byla podle § 256 trestního řádu zamítnuta.

34. Poté, co byl předsedkyní senátu v rámci dokazování konstatován zcela aktuální opis rejstříku trestů obžalovaného, z něhož vyplývají jeho předchozí soudní postihy staršího data, z rozhodnutí odvolacího soudu veřejné zasedání odročeno za účelem doplnění dokazování, a to o výslech [REDACTED] a znalkyně [REDACTED] – znalkyně z oboru psychologie – odvětví klinické psychologie.
35. Ve veřejném zasedání, které konáno dne 11. 8. 2022 opět v nepřítomnosti obžalovaného [REDACTED] výslechu podrobena **svědkyně [REDACTED] – sociální pracovnice OSPOD MěÚ Benešov**. Po řádném procesním poučení tato svědkyně uvedla, že rodinná situace týkající se nezletilých sester [REDACTED] je OSPOD MěÚ Benešov sledována od jejich narození, přičemž ona sama převzala agendu v jejich případech zhruba v dubnu 2019. Od roku 2019 byl nad výchovou nezletilých sester [REDACTED] stanoven soudní dohled, který spočívá v ohlášených či neohlášených šetřeních v rodině, spolupráci se školou, s lékaři. Na základě získaných informací poté OSPOD doporučuje, případně nařizuje rodině postupy týkající se péče o nezletilé. O projednávané věci se OSPOD MěÚ Benešov dozvěděl na základě oznámení policie na konci září 2020.
36. Z pohovorů s nezletilými děvčaty, které byly prováděny průběžně v rámci šetření (jednou za 4-6 měsíců), svědkyně nezaznamenala žádné poznatky, že by mělo k žalovanému skutku docházet. S děvčaty [REDACTED] se baví nejenom o konkrétních věcech, které se v průběhu dějí, ale i všeobecně jak se mají, jak probíhá jejich život. Od března 2019 s nimi mluvila několikrát, o pohlavním zneužívání s nezletilými děvčaty nikdy nemluvila.
37. Interakci mezi otcem a dcerami svědkyně neviděla, neboť šetření je prováděno v místě bydliště matky. V rámci šetření je běžným jevem, že matka shazovala otce, a to i před nezletilými dcerami. Na otázky, jak probíhá péče, kontakt s otcem, zda je hrazeno výživné, se matka vyjadřuje k osobě otce vulgárně, a to opět za přítomnosti dcer. Pokud se má svědkyně vyjádřit ke vztahu děvčat s otcem a matkou, může pouze vyjádřit svůj subjektivní názor, že po opakovaném rozhovoru s nezletilými děvčaty se domnívá, že děvčata žijí v předobrazu ze strany matky a přiklání se k jejímu názoru. Matka nebere ohled na přítomnost děvčat v rámci jejich jednání, a to se odráží i v jednání nezletilých dcer. Vztah děvčat k otci svědkyně nepovažuje za pevný ani blízký, neboť je ovlivněn vztahem mezi matkou a otcem. To dokládá i fakt, že při výslechu na policii z úst děvčat zaznělo, že o kontakt úplně nestojí, ale jinak by otec neplatil výživné. To mohly eventuálně slyšet od matky.
38. Svědkyně se ptala matky nezletilých děvčat, zda měla nějaké signály o pohlavním zneužívání ještě předtím, než to bylo nahlášeno policii, přičemž matka jí tvrdila, že nic nevěděla a je to pro ni překvapením, neboť o této situaci slyší poprvé. Do doby ohlášení na policii matka pouze uváděla, že u otce nemají děvčata vhodné prostředí, o dcery se nestará a užívá nadměrně alkohol.
39. Pokud jde o [REDACTED] ta vstoupila do puberty, což se výrazně projevilo změnou v jejím chování. Při posledním šetření se nechtěla se svědkyní ani bavit. Pokud jde o její uzavřenost, takto na ni působila vždycky. Ve 4. čtvrtletí roku 2020 zásadní změnu v jejím chování nezaznamenala, nebyla však v intenzivním kontaktu s děvčaty, proto jí nepřísluší hodnotit, jaká byla nebo je zásadní změna jejího chování. Matka zahájila na jaře roku 2020 spolupráci s psychologkou [REDACTED] kam s dcerou [REDACTED] docházejí. Již dříve svědkyně matce doporučovala různé organizace, psychology z okolí. Vždy však byl problém s dopravou. [REDACTED] je komunikativní a přátelská.
40. S obžalovaným [REDACTED] svědkyně nikdy osobně nemluvila. Veškerá komunikace mezi nimi se odehrávala prostřednictvím telefonu. Podle informací z posledního šetření probíhá mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

dcerami a otcem nějaký kontakt. O konkrétním průběhu těchto setkání nemá informace, protože s matkou děvčat je komplikovaná domluva, pokud jde o toto téma, projevují se velké emoce. Matka děvčat nepodporovala kontakt obžalovaného s děvčaty. Do jisté míry se kontaktu zdráhala a při předávání dětí vznikaly problémy. Proto je svědkyně toho názoru, že existuje možnost, že matka chce dosáhnout toho, aby kontakt mezi děvčaty a otcem byl co nejužší. S otcem – obžalovaným svědkyně intenzivně komunikovala do poloviny roku 2020, poté už ji vůbec nekontaktoval a kontaktu s děvčaty se přes ní nedomáhal.

41. K rodinnému prostředí, v němž žijí nezletilá [REDAKCE] a nezletilá [REDAKCE] spolu se svojí matkou, svědkyně uvedla, že bydlí s babičkou a jejím partnerem, který je hlavním zajišťovatelem rodiny. Matka sama nemá žádný příjem, není zaměstnána. Žijí tedy z finančních prostředků babičky a jejího přítele. Pokud jde o babičku (matku [REDAKCE]) – [REDAKCE] ta bývá při šetřeních přítomna a v rodině figuruje jako vůdčí osobnost. Do hovoru mezi svědkyní a matkou nezletilých děvčat výrazně zasahovala a vyjadřovala se nejenom k děvčatům, ale i k obžalovanému [REDAKCE] ke kterému má velmi negativní vztah. Matka nezletilých děvčat je v přítomnosti babičky spíše submisivní. Komunikaci s rodinou může svědkyně označit za problematiku. S matkou nezletilých děvčat svědkyně komunikuje telefonicky, popř. formou neohlášených šetření. Matka se v rámci možností do určité míry snaží. Svědkyně přiznává, že dopomohlo až to, když matce byla uložena povinnost spolupracovat s probační a mediační službou.
42. Na otázku, zda matka nebo děvčata uvedla o něčem nepravdu nebo něco zamlčela, svědkyně uvedla, že ze strany matky byla realita upravována. Ze strany děvčat se svědkyně nesetkala se zamlčováním nebo lhaním.
43. O výchovných prostředcích používaných v rodině má svědkyně poznatky. Policie ve Vlašimi prošetřovala záležitost, kdy nezletilá [REDAKCE] obvinila pana [REDAKCE] (přítele babičky) z fyzického napadnutí. V rámci šetření se nejvíce setkávala svědkyně se slovní agresí nebo nepříjemným vyjadřováním vůči nezletilým, a proto byla děvčata vyzývána k odchodu ven, jinak by do rozhovoru mezi svědkyní a dětmi bylo zasahováno matkou a babičkou.
44. Pokud bude obžalovaný [REDAKCE] usvědčen, doporučila svědkyně matce, aby buď podala návrh na zákaz styku, nebo případně úpravu styku. Tento návrh může podat svědkyně i sama jako OSPOD. Podle situace by svědkyně provedla šetření u matky a případně si dožádala i šetření u otce.
45. Ve veřejném zasedání konaném dne 1. 9. 2022 v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] za splnění všech procesních podmínek, vyslechnuta prostřednictvím videokonference zpracovatelka dvou znaleckých posudků z oboru psychologie, oddělení klinická psychologie, [REDAKCE] Znaleč po připomenutí obsahu znaleckého slibu a po poučení podle § 106 trestního řádu a § 111a odst. 4, 5 trestního řádu před odvolacím soudem uvedla následující :
46. U nezletilé [REDAKCE] nebyly zjištěny znaky, které by svědčily pro přítomnost psychického onemocnění. Psychomotorický vývoj posuzované se nachází v širší normě, je nerovnoměrný, velmi pravděpodobná psychická deprivace. V době znaleckého vyšetření intelektové schopnosti se nacházejí v pásmu průměru, je patrná výuková a výchovná zanedbanost. Grafomotorické schopnosti se nacházejí na nižší úrovni, než odpovídá chronologickému věku. Posuzovaná je osobnostně méně zralá zejména po sociální stránce, navazuje obezřetně interpersonální kontakty, nejsou dostatečně zafixovány vzorce chování potřebné k navazování pozitivních vazeb. Sebevědomí snížené, snížená emoční stabilita, zvýrazněná prožitkovost. Byly zjištěny mírně úzkostné rysy. K matce zaujímá [REDAKCE] pozitivní, blízký vztah. K otci prezentovala v době znaleckého vyšetření vztah ambivalentní, nevnímá ho jako součást rodiny, ale zároveň s ním poměrně ráda trávila volný čas. Vztah s otcem byl v době znaleckého vyšetření ovlivněn probíhajícím vyšetřováním.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

47. Znalkyně uzavřela, že z obecně psychologického hlediska je třeba hodnotit specifickou věrohodnost u [redacted] jako sníženou. Ta vypovídá k samotnému činu méně spontánně, odpovídá spíše na dotazy, má stabilní kostru příběhu, odpovídající autentický neverbální i vegetativní doprovod, detaily sdělovaných informací se v mnohém lišily. I pokud se vezme v úvahu některé skrývání detailů, které je přirozené pro proces zapomínání, splývání časových následností, bylo zaznamenáno množství informací, které se průběžně měnily. Jednalo se o intenzitu zneužívání, tedy jakým způsobem ke zneužívání docházelo, kdy nezletilá měnila v průběhu to, že mělo docházet i k dotykům na genitáliích. Penisem to bylo v době vyšetřování, v době znaleckého vyšetření toto popírala, sdělovala, že se jednalo pouze o dotyky rukou. Z tohoto pohledu je třeba proto hodnotit věrohodnost výpovědi [redacted] jako sníženou, nicméně prožitky vztahující se k samotné události byly natolik autentické, intenzivní, že znalkyně uváděla, že nelze vyloučit, že došlo k nějaké formě sexuálního zneužívání. Posléze pak v důsledku probírání těch událostí, došlo k modifikaci obsahu, ke změně obsahu, k nabalování informací, které byly přijímané od okolí. Znalkyně uvedla, že není schopna v době znaleckého vyšetření v podstatě vyselektovat informace, které byly přijaté za své a které skutečně posuzovaná v době eventuálního vyšetřovaného činu prožila. Obecnou věrohodnost znalkyně hodnotila jako nenarušenou, intelektové a rozumové schopnosti celkově se u [redacted] nacházejí v normě, nebyly zjištěny žádné problematické osobnostní rysy, které by vedly ke zvýšené lhavosti, ke sklonu k fabulacím, manipulaci s informacemi, obecně byly odpovídající věku.
48. K dotazům soudu, obhájce obžalovaného a opatrovnice poškozené [redacted] dále uvedla, že na závěrech znaleckého posudku, který se vztahuje k posuzované [redacted] nic nemění ani obsah výpovědi poškozené [redacted] kterou učinila u hlavního líčení. Tu měla pro účely odvolacího řízení k dispozici. [redacted] hovořila spontánně pouze o tom, že docházelo k nějakému osahávání, výpověď byla velmi výrazně limitována úzkostí a studem. V době znaleckého vyšetření, až na dotazy, které směřovaly k detailizaci, byla ochotna v podstatě rozvíjet svoji výpověď dál.
49. K dotazu soudu, zda se před znalkyní nezletilá [redacted] zmínila o tom, komu a kdy se prvně měla svěřit o tom, že by jí otec [redacted] měl pohlavně zneužívat, znalkyně uvedla, že nezletilá [redacted] sdělovala, že to bylo až v důsledku jejího telefonického hovoru s otcem, který byl zapnut na hlasito, slyšela její matka s babičkou. Až poté se celá situace začala řešit. Nezletilá před znalkyní neříkala, že by se o této skutečnosti před předmětným telefonátem zmiňovala před svojí matkou. Znalkyně dále uvedla, že se nedá vyloučit, že by poškozená mohla být k výpovědi někým navedena, že by si některé pasáže z toho, co říkala před policií, vymyslela. Jak u nezletilé [redacted] tak u nezletilé [redacted] znalkyně uváděla, že je tam velmi výrazné negativní ovlivňování ze strany jak matky, tak babičky ve vztahu k jejich otci, kdy se otevřeně o otci doma hovoří velmi negativně a zejména nezletilá [redacted] pak zmiňovala, že ten samotný průběh sexuálního zneužívání byl opakovaně doma s matkou a s babičkou probírán. Takže nelze vyloučit to, že některé informace byly nezletilou [redacted] (znalkyně neříká, že vědomě, spíše podvědomě) sdělovány a přijaty za své a znalkyně opravdu nemůže odlišit v důsledku většího časového odstupu to, které informace se skutečně staly a které informace se nestaly. Znalkyně uváděla v podstatě prožitky, které byly u [redacted] ne u [redacted] přítomny, tyto byly velmi silné, velmi autentické, zjištěny pocity studu, nejistoty a úzkosti. Z psychologického pohledu naznačují to, že opravu k nějakým událostem podobného typu tam dojít mohlo, ale znalkyně neví, jak byly intenzivní. Znalkyně dále uvedla, že informace týkající se análního pohlavního styku ani informace týkající se eventuálního přikládání penisu na přirození nezletilé [redacted] v době znaleckého vyšetřování, tato nesdělovala. Uváděla, že jediné byly dotyky prsty na okraji pochvy.
50. K dotazům obhájce obžalovaného znalkyně uvedla, že nezletilá [redacted] se ke vztahům v rodině vyjadřovala v tom smyslu, že hlavní autoritou v rodině jsou maternální rodiče, kteří jsou direktivnější, tedy babička i dědeček ze strany matky. Tyto vnímala jako přísnější autority a vnímala je jako autority, které převážně rozhodují. Znalkyně již uváděla, že je velmi pravděpodobné

negativní ovlivňování nezletilých [REDAKCE] vůči otci jak ze strany matky, tak ze strany maternálních rodičů. Znalkyně dále vyslovila, že nelze procentuálně určit, jestli nezletilá [REDAKCE] lze a nakolik. Jsou však přítomny znaky, tak jak je již popsala, které snižují její specifickou věrohodnost.

51. K dotazu obhájce obžalovaného, zda je možné, že byla obecná strohá výpověď nezletilé [REDAKCE] způsobena ještě něčím jiným, čím kromě jejího studu to mohlo být způsobeno, znalkyně uvedla, že z obecného pohledu ta méně detailizovaná, méně specifická výpověď, může být i výpověď, která je vymyšlená. To je z obecného pohledu. Znalkyně se ale vyjadřuje k tomuto konkrétnímu specifickému případu, kde u posuzované jsou takové osobnostní charakteristiky, které odpovídají jejímu chování v rámci rozhovoru nebo event. v rámci výslechu. Nezletilá [REDAKCE] je osobnostně sugestivnější, méně průrazná, méně zralá, méně se orientuje v sociálních vztazích a hůře se orientuje vůbec v sociální situaci. Ale byl tam právě velmi strohý stud, velmi silné pocity úzkosti a nejistoty, což jednak limituje výpověď a jednak to zadává příčinu k tomu, aby znalkyně přemýšlela o tom, jestli opravdu ten základ tam není pravdivý. V intencích svého věku byla nezletilá [REDAKCE] schopna vnímat případné důsledky v důsledku své výpovědi.
52. K dotazu opatrovnice nezletilých [REDAKCE] znalkyně uvedla, že nezletilá [REDAKCE] se před ní nezmiňovala o tom, že by viděla zneužívání své sestry – [REDAKCE] ale říkala, že se jí o tom sestra zmiňovala, sdělovala jí, že na ní otec sahal, nebo že jí osahával. Dále to ale nerozvíjela. K dalšímu dotazu, zda by znalkyně dokázala vysvětlit to, z jakého důvodu po doplňujícím výslechu u soudu toto nezletilá [REDAKCE] popřela, znalkyně odpověděla, že to vysvětlit nedokáže. To je to, co uvádí, že jsou některé informace, které se mění, které jsou modifikované a které vlastně snižují specifickou věrohodnost. To se objevovalo i v průběhu znaleckého vyšetření. Znalkyně nedovede vysvětlit přesně, proč k tomu došlo, jestli nezletilou [REDAKCE] k tomu někdo tlačil, aby svoji výpověď pozměnila, nebo naopak předtím, aby podpořila svoji výpověď, tak uvedla, že jí to říkala i sestra [REDAKCE] že se to dělo i sestře. Mohlo se to probírat doma. Těch možností, proč ke změně výpovědi došlo, je velké množství. Dle znalkyně nelze vyloučit, že by nezletilá [REDAKCE] chtěla svoji sestru [REDAKCE] více ochránit a nechtěla už to více rozebírat. Dle znalkyně nezletilá [REDAKCE] a [REDAKCE] mají běžný sourozenecký vztah, jak pozitivní, tak konfliktní. Ten se nevymyká z běžné roviny. Lze předpokládat, že tento vztah je běžně pozitivní. Sourozenci mají sklony se chránit a nebyla zjištěna žádná výrazná patologie ve vzájemném vztahu. Lze předpokládat, že kdyby se jedné z nezletilých něco stalo, chápala by to ta druhá i jako vlastní újmu.
53. Na otázku, zda nezletilou [REDAKCE] ovlivnila celá událost, znalkyně uvedla, že u nezletilé byly zjištěny znaky mírně neurotické a úzkostné rysy. Nebyly zjištěny žádné výrazné znaky, které by svědčily pro nějakou přítomnost psychického onemocnění, posttraumatické stresové poruchy či něčeho podobného. Nebylo zjištěno narušení jejího vývoje v souvislosti s vyšetřovanou událostí. Podle znalkyně nelze na 100 % vyloučit, že její vývoj nebude narušený, v současné době však u nezletilé [REDAKCE] nejsou přítomny žádné znaky, které by svědčily pro nějaké výrazné psychické onemocnění nezletilé. Nezletilá hovoří stydlivě, úzkostně, nicméně sama události neprožívá tak, že by ji nějak výrazně ovlivňovaly v jejím vývoji. Z psychologického pohledu se znalkyni jeví jako mnohem více závažnější spíše výchovné zanedbání a citová deprivace u nezletilých.
54. K další posuzované nezletilé, a to [REDAKCE] znalkyně uvedla, že její psychomotorický vývoj je disharmonický, opožděný, bez znaku psychického onemocnění. Velmi pravděpodobná je psychická deprivace. Intelktové schopnosti [REDAKCE] se nacházejí na hranici lehké mentální retardace. U nezletilé je patrná výchovná zanedbanost, velmi pravděpodobná porucha koncentrace pozornosti. Z osobních charakteristik jsou významné znaky infantilní, výrazné rysy nezralosti, zvýšená sugestibilita, a to i s ohledem na její věk, takže ona je ještě více sugestibilní, než je typické pro její věk. Snížená je emoční stabilita, v zátěžových situacích má sklony selhávat, jednání je výrazně prožitkové. Specifická věrohodnost u nezletilé [REDAKCE] byla hodnocena jako významně snížená zejména proto, že detaily sdělení se v průběhu vyšetřování a v průběhu znaleckého vyšetření liší v mnohém. Měnilo se tam množství detailů, měnil se průběh události. Nezletilá Tereza v podstatě odpovídá podle toho, jakým způsobem jí byly kladeny

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

doplňující dotazy. V případě snahy po detailizaci, po upřesnění nějakých nejasností, měnila své odpovědi podle toho, jaký dotaz jí byl kladen, jaké upřesnění se po ní chtělo. Obecná věrohodnost je u nezletilé [REDAKCE] snížena zejména v důsledku mentální retardace a zejména v důsledku výrazné sugestibility. U nezletilé [REDAKCE] je vztah k otci velmi výrazně ovlivněn komunikací v rodině matky a je tam velmi pravděpodobné negativní ovlivňování. U nezletilé [REDAKCE] nebyly zjištěny žádné znaky, které by svědčily pro psychické onemocnění, které by vyplývalo z vyšetřovaných událostí.

55. K dotazu soudu znalkyně dále uvedla, že samozřejmě každé vyšetřování a trestní stíhání v rodině, určitým způsobem ovlivňuje vývoj dětí, to znamená, že nějakým způsobem se na nich podepisuje. Nicméně naprostá většina dětí v případech, že skutečně došlo k těmto událostem, tak je schopná se s tím vyšetřováním jako takovým vyrovnat. U nezletilé [REDAKCE] nebyly zjištěny žádné znaky, které by svědčily pro negativní ovlivnění jejího vývoje v souvislosti s vyšetřovanými událostmi. Znalkyně u nezletilé [REDAKCE] zjistila výraznější úzkostnost, výraznější neurotické rysy, celkově je staženější, celkově byly více narušeny sociální vazby. U nezletilé [REDAKCE] toto přítomno nebylo. K dotazu soudu, zda to mohlo být u [REDAKCE] způsobeno její nižší inteligencí, znalkyně odpověděla, že ano, neboť jedinci s mentální retardací nebo na hranici mentální retardace v mnohých případech vnímají ty situace jiným způsobem a tím, že v podstatě se jich tolik nedotýkají důsledky událostí do budoucnosti, neprožívají je tak intenzivně, protože je nehodnotí tak výrazně rozumově, tam může být to působení o něco menší.
56. K dotazům obhájce znalkyně uvedla, že mezi členy rodiny se nezmiňuje to, že by docházelo k fyzickému násilí. O fyzickém trestání se zmiňovaly pouze [REDAKCE] a [REDAKCE] že k němu docházelo ze strany zejména babičky, obě ale hovořily o tom, že se jednalo o direktivnější výchovné metody, když zlobily. Z jejich strany to nebylo hodnoceno jako týrání, jako extrémní a nadměrné tresty, ale že byly častější fyzické tresty ze strany babičky. Znalkyně připustila, že některé projevy, které byly popisovány u nezletilé [REDAKCE] jako například úzkost, mohly být v důsledku fyzického trestání nebo poměrů v rodině. Znalkyně vypověděla, že pokud bude prokázáno trestné jednání, tak se výrazným způsobem na psychickém stavu nezletilých [REDAKCE] nepodepsalo. To znamená, že sice ho vnímaly (myšleno hypoteticky) jako nepříjemné, nicméně ne jako nějaký způsobem ohrožující a tím se neměnil nějak výrazně jejich vztah k otci. Ten byl negativní zejména v důsledku probírání těch událostí a jednak ovlivňováním v rodině matky. Z vyjádření obou nezletilých, pokud s otcem trávil čas, tak velmi negativně vnímaly zejména jeho zneužívání alkoholu, skutečnost, že byl otec velmi často opilý. Ale jinak se obě dvě pozitivně vyjadřovaly o společně stráveném čase. Takže jestli ten čas byl pro obě nezletilé kvalitněji strávený u otce než u matky, za situace, kdy se opomenou veškeré další negativní věci, jako je event. alkoholismus otce, možné pohlavní zneužití, tak pobyt u otce je pro ně jakoby ziskovější, než pobyt u matky, kde v podstatě ony jsou výchovně zanedbávány, není jim věnováno dostatek pozornosti. Proto mohou jezdit k otci rády, obzvláště jestliže se tam neděje něco, co se event. mohlo dít v minulosti. Tam se to vůbec nevylučuje. I děti, které jsou intenzivně pohlavně zneužívány, opravdu ve smyslu pohlavního styku, tak mohou mít k tomu pachateli velmi pozitivní vztah.
57. K dotazu opatrovnice poškozených [REDAKCE] znalkyně uvedla, že v případě pohlavního zneužívání dětí mohou nastat problémy v navazování sociálních vazeb, v navazování následných partnerských vztahů, v sexuálních kontaktech. Mohou se objevit některé neurotické znaky, mohou se objevit i depresivní formy onemocnění. Nicméně v naprosté většině u těchto dětí jsou už některé znaky přítomny po tom samotném činu. Znalkyně nedokáže na 100 % říci, že pokud bude jednání obžalovaného prokázáno, že se v budoucnosti neobjeví nic, co ovlivnilo toto jednání. Proto znalkyně ve znaleckém posudku uvádí, že nelze říci, jak bude ovlivněn psychologický vývoj v budoucnosti. V současné době tomu ale nic nenasvědčuje. Pokud nezletilá [REDAKCE] navštěvuje odbornou pomoc – psychologa, tak určitě je to pro ní přínosné, protože jsou u ní dány osobní charakteristiky, které jí mohou způsobit problémy v běžném životě, jako je právě ta větší úzkost, horší navazování sociálních vazeb. V případě, že došlo k trestnému činu, tak jí pomůže psychologická pomoc lépe ten čin zpracovat a v podstatě naprosto minimalizovat ty event.

problémy v budoucnosti. Co však znalkyně zmiňovala opakovaně, tak je z psychologického pohledu velmi závažné to výchovné zanedbání a psychická deprivace, která byla u nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE] popsána a zjištěna, tudíž i tomu může psychologická péče napomoci.

58. V ostatním znalkyně k výslovnému dotazu předsedkyně senátu odkázala na závěry obou znaleckých posudků, které zpracovala na poškozenou [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 38 – 62, 73 – 79 trestního spisu).
59. Po doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení, v rozsahu shora uvedeném, obhájce obžalovaného ani státní zástupkyně nevznесли dalších návrhů na doplnění dokazování. Opatrovnice poškozených [REDAKCE] učinila pro odvolací řízení návrh na doplnění dokazování, a sice vyžádáním zprávy od [REDAKCE] která by měla mít aktuálně v péči poškozenou [REDAKCE] ohledně důvodů návštěv této ordinace.
60. Po tiché poradě senátu bez přerušení jednání prohlášeno dokazování v rámci veřejného zasedání za skončené s tím, že rozhodnutí o návrhu na doplnění dokazování ze strany opatrovnice poškozených [REDAKCE] si senát krajského soudu vyčlenil do své závěrečné porady. Obhájce obžalovaného [REDAKCE] v rámci konečného návrhu uvedl, že zásadní námitky obhajoby jsou již obsaženy v poměrně obsáhlém odvolání. V rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem byly provedeny dva důkazy, jednak výslech svědkyně [REDAKCE] tak i výslech znalkyně [REDAKCE]. Obhájce vyslovil, že oba tyto důkazy podporují skutečnosti uvedené v odvolání. Skutkové závěry vyznívají ve prospěch jeho klienta. Svědkyně [REDAKCE] velmi přesně a citlivě popsala situaci v celé rodině. Popsala to, jakým způsobem se i v závislosti na poměrech, které jsou v rodině, měnila osobnost [REDAKCE]. Popsala ze svého pohledu, byť nešlo o znalkyni, i to, jakým způsobem by si mohla některé věci přiřádit nebo nějakým způsobem je prezentovat jinak, než by ve skutečnosti byly. Co se týká zásadní změny v chování po jednání, které mělo podle obžaloby vyústit v září 2020, nebylo nikterak znatelné a spíše naopak s ohledem potom na intenzitu, kterou i v trestním řízení jaksi ubírala z hlediska těch tvrzených skutečností, v podstatě z obžaloby odpadávaly jednotlivé části toho skutku, jak se měl stát. Svědectví [REDAKCE] je proto nevěrohodné. Vyslechnutá znalkyně [REDAKCE] v podstatě nebyla schopna říci nějakou míru pravděpodobnosti snížené věrohodnosti. Jediné, čím to odůvodňovala, je stud v rámci hlavního líčení, nicméně ta intenzita byla zřetelná i s ohledem na to, co bylo v rámci podání vysvětlení, potom v rámci trestního řízení. V podstatě skutek vůči [REDAKCE] byl zcela vypuštěn. Jinými slovy míra intenzity té věrohodnosti a rozsahu těch skutečností nelze vysvětlit jenom mírou studu nebo mírou nějakého vztahu. Všechny tři dcery navštěvují otce, dokonce se měly vyjádřit, že je to u otce lepší. Sice na otázku znalkyně odpověděla přímo, že to tak mohou vnímat i bez ohledu, že by tam k něčemu negativnímu došlo, nicméně obhájce klientovi věří. Má za to, že výpověď [REDAKCE] byla poměrně značně zmanipulovaná zejména ze strany babičky, do určité míry matky. V rodině byly problémy, rodina se snažila tyto problémy nějakým způsobem přebít něčím poměrně zásadnějším tak, aby nebyly předmětem nějakého šetření ze strany sociálky. Mohlo tam skutečně dojít i k nějakému trestnímu postihu ze strany OSPOD. Obhájce obžalovaného navrhl, aby jeho klient byl obžaloby zproštěn v plném rozsahu, neboť nebylo prokázáno, že se skutek stal.
61. Opatrovnice poškozených [REDAKCE] v rámci konečného návrhu uvedla, že z provedeného dokazování vyplývá, že i nezletilá [REDAKCE] se stala obětí trestného činu pohlavního zneužití a měla jí proto být přiznána stejná náhrada nemajetkové újmy, jako v případě [REDAKCE]. Pokud nebyla označena za přímou oběť, nebyla označena v obžalobě, tak rozhodně byla trestnou činností obžalovaného [REDAKCE] dotčena na svých právech jako příbuzná starší sestry, ale i jako dcera svého otce. Vztahy mezi sourozenci jsou takové, že nezletilá [REDAKCE] oprávněně může vnímat újmu starší sestry [REDAKCE] jako újmu vlastní. Soud by jí proto měl přiznat náhradu nemajetkové újmy, kdy jsou proto splněny všechny předpoklady. Prošla si nějakými duševními útrapami na základě vlastní zkušenosti nebo přenesené. Nemajetkovou újmu lze vyjádřit v penězích přinejmenším po srovnání s ostatními případy stejného druhu. Opatrovnice navrhovala částku 300 000 Kč s tím, že soud by

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

na základě volného hodnocení důkazů mohl tuto částku různě modifikovat s přihlédnutím také k okolnostem vhodných zvláštního zřetele v dané věci, a faktu, že byla zneužita závislost poškozených. Mělo by být přihlédnuto k věku nezletilé a příbuznosti s obžalovaným. Vznik nemajetkové újmy je v přímé souvislosti se skutkem, pro který byl obžalovaný stíhán, a který je uveden v samotném žalobním návrhu. Návrh na náhradu škody byl uplatněn včas, vina obžalovaného v hlavním líčení byla prokázána a v odvolacím řízení došlo k utvrzení jeho viny. Jsou tedy dány všechny podmínky pro to, aby soud mohl rozhodnout i o náhradě nemajetkové újmy vůči a to podle ust. § 228 odst. 1 trestního řádu.

62. Státní zástupkyně v rámci konečného návrhu uvedla, že doplněné dokazování nepřineslo nic zásadního, co by odůvodnilo jakoukoli změnu v hodnocení důkazů. Státní zástupkyně proto odkázala na konečný návrh, který již učinila ve veřejném zasedání dne 16. 6. 2022.
63. Krajský soud ve smyslu ust. § 254 odst. 1 trestního řádu z titulu podaných odvolání ze strany obžalovaného a poškozené v řízení zastoupené ustanovenou opatrovníčí advokátkou AK Tábor, přezkoumal vzhledem k rozsahu obou opravných prostředků, napadený rozsudek Okresního soudu v Táboře jako celek a přezkumu podrobil taktéž i samotnou zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Po náležitém přezkumu dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného lze vyhodnotit jako důvodné, kdežto odvolání poškozené vyhovět nelze.
64. V první řadě považuje odvolací soud za nutné sdělit, že v celém průběhu trestního řízení nebyly shledány žádné zásadní vady, které by svědčily o porušení příslušných procesních norem. V dané trestní věci bylo správně rozhodováno senátní formou. Dle zjištění odvolacího soudu bylo ze strany soudu procesního v plném rozsahu respektováno právo obžalovaného zastoupeného v řízení soudem ustanoveným obhájcem, na jeho obhajobu. Okresní soud v Táboře ve věci konal řádně a při zachování veškerých lhůt hlavní líčení v nařízených termínech 24. 11. 2021, 28. 2. 2022 a 25. 3. 2022. V jeho průběhu zcela nesporně poskytl obžalovanému patřičný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem, kladeným mu za vinu a k důkazům o nich, v ostatních směrech pak plně šetřil jeho zákonem zakotvená práva. Lze tedy tvrdit, že řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, netrpí takovými vadami, které by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci a které by mohly negativně ovlivnit správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Nebyly tedy zjištěny žádné vady, které by mohly vést ke zrušení rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 25. 3. 2022, č. j. 1 T 103/2021-285.
65. Pokud jde o rozsah dokazování, realizovaného před nalézacím soudem, ten v průběhu hlavního líčení osobně vyslechl obžalovaného svědkyni (matku nezletilých děvčat), v souladu s ust. § 102 odst. 2 trestního řádu přehrál záznam výslechu nezletilých poškozených s tím, že navíc poškozená byla soudem osobně vyslechnuta v hlavním líčení konaném dne 25. 3. 2022. Podle ust. § 211 odst. 1 trestního řádu soud přečetl protokol o výslechu svědkyně (babičky nezletilých děvčat). Se souhlasem stran řízení byly čteny znalecké posudky z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie k věrohodnosti obou poškozených, které ve věci vypracovala znalkyně. Dále přečten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, vypracovaný na obžalovaného soudním znalcem doc. Provedeny byly i důkazy listinné povahy, konkrétně lékařská zpráva, zpráva Města Benešov – odboru sociálních věcí a zdravotnictví, včetně doplnění vyžádaného soudem, zpráva kterou navštěvuje poškozená dále příslušná soudní rozhodnutí, přehled telefonických hovorů, policejní záznam o pátrání po nezletilých a taktéž i osobní výkazy obžalovaného.
66. Procesní soud před svým rozhodnutím ve věci zamítl návrhy na doplnění dokazování výslechem sociální pracovnice MěÚ Benešov a policisty, který sděloval matce nezletilých – zjištění o zneužívání nezletilých dcer otcem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

Zamítnuty byly i návrhy na doplnění dokazování v podobě doplňujícího výsledku obžalovaného, znaleckého posudku ke stanovení nemajetkové újmy, stejně tak i osobní výslech znalkyně [REDAKCE] [REDAKCE] Zamítnutí těchto návrhů na doplnění dokazování soud I. stupně vysvětlil v odstavci 3), 4) odůvodňující části napadeného rozsudku.

67. Shora citované důkazy provedené před soudem I. stupně představovaly dle přesvědčení procesního soudu dostatečný podklad, na jeho základě bylo možno ve věci učinit meritorní rozhodnutí.
68. K problematice hodnocení důkazů Okresním soudem v Táboře odvolací soud konstatuje, že si je vědom zásady zakotvené v ust. § 263 odst. 7 trestního řádu, z níž plyne, že pokud soud I. stupně důsledně zhodnotil všechny ve věci provedené důkazy výhradně podle vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu, i ve všech relevantních vzájemných souvislostech a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušit jeho rozsudek jen proto, že sám na základě svého vlastního přesvědčení hodnotil tytéž důkazy s jinými, reálně v úvahu přicházejícími závěry. Uvedená zásada nicméně nebrání tomu, aby v případě, že má odvolací soud právem za to, že soud I. stupně přehodnotil důkazy (či některý nebo některé z nich) z pohledu ust. § 2 odst. 6 trestního řádu zákonně a správně, resp., že skutková zjištění soudu postrádají obsahovou spojitost s provedenými důkazy, se tento při aplikaci poslední věty ust. § 263 odst. 7 trestního řádu mohl od skutkových zjištění soudu I. stupně po provedeném dokazování odchýlit. S ohledem na charakter projednávané trestní věci a argumentaci uvedenou především v odvolání obžalovaného [REDAKCE] považoval odvolací soud za nezbytné v rámci veřejného zasedání provést osobní výslech svědkyně [REDAKCE] – sociální pracovnice OSPOD MěÚ Benešov, která vypracovala v dané trestní věci několik zpráv na nezletilé [REDAKCE] Za nanejvýš potřebné shledal osobně vyslechnout zpracovatelku dvou znaleckých posudků z oboru psychologie – odvětví klinická psychologie – [REDAKCE] Vyhodnotil, že byt' tyto znalecké posudky byly před soudem I. stupně provedeny procesní formou – čtením v souladu s ust. § 211 odst. 5 trestního řádu, je osobní výslech této znalkyně velmi důležitý, už jenom z toho titulu, že znalkyni mohou být před soudem kladeny doplňující otázky a může tedy odpověďmi na ně vyjasnit pochybnosti, na které především v odvolání obžalovaného [REDAKCE] poukazováno.
69. Jak je zřejmé z příslušných protokolů o konaném hlavním líčení, Okresní soud v Táboře v dané trestní věci neprovedl všechny reálně dostupné důkazní prostředky. Odvolací soud tedy zastává názor, že Okresní soud v Táboře neshromáždil dostatečnou důkazní materii, na základě které by mohl učinit odpovídající skutkové závěry. S ohledem na shora uvedený výčet provedených důkazů před soudem I. stupně nelze dokazování před ním označit za zcela vyčerpávající. Okresní soud v Táboře tedy ohledně dokazovacího procesu nesplnil veškeré požadavky na rozsah dokazování, tak jak tyto vymezeny v ust. § 2 odst. 5 trestního řádu, neprovedl na základě žádosti stran řízení velmi podstatné důkazy, tedy konkrétně výslech [REDAKCE] – sociální pracovnice OSPOD MěÚ Benešov a osobní výslech znalkyně [REDAKCE]
70. Odvolací soud konstatuje, že pro zjištění skutkového stavu, o němž nevznikají důvodné pochybnosti, bylo tedy nezbytné tyto dva důkazní prostředky realizovat v rámci odvolacího řízení. Odvolací soud po jejich provedení hodnotil veškeré důkazy, které procesní formou provedl již v rámci hlavního líčení soud I. stupně společně s důkazy novými. Dodržel tedy postup upravený v § 2 odst. 6 trestního řádu, kdy všechny důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, což je nutno považovat za metodu stěžejní, ostatně zákonem předpokládanou. Odvolací soud nemůže tvrdit, že veškerá skutková zjištění, ke kterým procesní soud dospěl, jsou zcela chybná. Odvolací soud, stejně jako soud procesní má na základě provedených důkazů za jednoznačně prokázané, že obžalovaný, ač žalovanou trestnou činností popírá, v období nejméně od měsíce března 2019 do konce měsíce září 2020 v [REDAKCE] v bytě, který v tomto době užíval, v podnapilém stavu opakovaně pohlavně zneužil svou dceru poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] když v rámci soudně stanoveného styku v intervalu 1x za 2 týdny od pátku do pondělí

přesně v nezjištěném počtu případů vždy v nočních hodinách přilehl k poškozené do postele, osahával ji pod pyžamem a spodním prádlem na prsou, hýždích, nohách a genitáliích, přitom mu byl znám věk poškozené a takto jednal v době, kdy ji měl v péči. Ohledně těchto skutkových zjištění může odvolací soud odkázat na příslušnou pasáž odůvodňující části napadeného rozsudku, kde se procesní soud s jednotlivými ve věci provedenými důkazy vypořádává a činí z nich skutkové závěry. Poukazováno především na obsah výpovědi poškozené [REDAKCE] která dle soudu I. stupně popsala skutkový děj ve shodě s podanou obžalobou. K této formulaci odvolací soud dodává, že poškozená při svém výsledku v přípravném řízení uvedla, že jí její otec obtěžoval, začalo to, když jí bylo 10 let (tj. březen 2019) a skončilo v září, kdy u něho byla naposledy (tj. září 2020). K dotazům upřesnila, co představovalo ono obtěžování, tedy že ji obžalovaný osahával na prsou, břichu, zadku a genitáliích, doplnila, že v jednom případě jí prsty vnikal do pohlaví a v jednom případě, že se pokusil o anální styk. Poškozená [REDAKCE] také zmínila telefonát s otcem, během něhož jej měla vyzvat, aby ji neobtěžoval.

71. Pokud byl skutečně doplnující výslech poškozené [REDAKCE] před soudem I. stupně v rámci hlavního líčení dne 25. 3. 2022, po řádném procesním poučení k dotazům soudu pouze hlavou na souhlas odkývala, že to, co říkala na policii je pravda, dále slovem „ano“ odpověděla na otázku, jestli na ni otec sahal. K dalšímu výslovnému dotazu, zda jí otec dělal i něco jiného, poškozená [REDAKCE] odpověděla „Já si to vlastně už moc nepamatuji, jak to bylo.“. Mimo dalších dotazů, na které bylo poškozenou odpovídáno shodě jako v přípravném řízení, z její strany nebyl dán, popřípadě rozveden popis závažnějších sexuálních praktik, které měl vůči ní její otec – obžalovaný [REDAKCE] užívat. Její odpovědi na tyto konkrétní a zásadní dotazy byly velmi strohé. Omezila se vždy na krátké odpovědi na položené otázky, události v podstatě popisovala až na dotazy vyslýchajících.
72. Odvolací soud byl proto povinen zabývat se velmi pozorně obsahem celé její výpovědi, kterou označil procesní soud za vysoce věrohodnou, a to nejen s odkazem na znalecký posudek z oboru psychologie, který byl k posouzení právě této záležitosti zpracován.
73. Znalkyně z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie – [REDAKCE] popsala v rámci svého znaleckého zkoumání nezletilou jako osobu se zachovalou obecnou věrohodností, která nemá narušeny intelektové a paměťové schopnosti. Poškozená nemá obecně zvýrazněné sklony ke lhavosti či konfabulacím. O vyšetřovaném činu vypráví méně spontánně, spíše reaguje na dotazy, které sama rozvíjí. Kostra příběhu je stabilní, přítomen je odpovídající autentický neverbální i vegetativní doprovod, silné prožitky studu, nejistoty, nepatřičnosti, které limitují obsažnost a detailnost výpovědi. Detaily sdělovaného se však v průběhu výsledků a následného znaleckého vyšetření liší. Znalkyně poukázala na problematiku odhadu času a četnosti u osob v dětském věku. Proměnlivý je však popis vztahující se k samotným prováděným činnostem. Je možné, že k takovým změnám dochází jednak v důsledku odstupu od samotné události, kdy formou vytěsnění a následně i přirozeného zapomínání dochází k vymazání části vzpomínek. Zároveň však nelze vyloučit, že k modifikaci výpovědi dochází v důsledku opakovaného probírání celé události v domácím prostředí nezletilé, kdy matka s babičkou o tom otevřeně hovoří i s nezletilými dcerami. Dle zpráv OSPOD matka před dcerami i dlouhodobě hodnotí nevhodné chování otce, je tedy pravděpodobná přítomnost negativního ovlivňování ve vztahu k otci.
74. Prožitky studu a nejistoty u nezletilé [REDAKCE] ve vztahu k základu události, tedy osahávání otcem v době jeho opilosti jsou však velmi autentické, silně a hluboce prožívané. Je tedy třeba vzít v úvahu pravděpodobnost reálného základu, i když možná v omezeném rozsahu zejména co do četnosti, na který se následně nabalovaly modifikované a pozměněné informace, u nichž však již nyní nelze odlišit, zda tyto byly skutečně prožívané či přejaté od okolí z vyjádření či z nevhodně položených rozvíjejících dotazů. Z výše uvedených důvodů je proto z forenzně psychologického hlediska třeba hodnotit specifickou věrohodnost poškozené [REDAKCE] jako sníženou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

75. V podstatě ke stejným závěrům, které znalkyně rozvedla v písemném vyhotovení znaleckého posudku, dospěla i v rámci osobního podání znaleckého posudku před odvolacím soudem. K výslovnému dotazu soudu však znalkyně zmínila, že informace týkající se análního pohlavního styku ani informace týkající se eventuálního přikládání penisu na přirození nezletilá v době znaleckého vyšetření nesdělovala. Uváděla, že jediné byly dotyky prsty na okraji pochvy. Znalkyně připustila, že se nedá vyloučit, že k výpovědi mohla být poškozená [REDAKCE] někým navedena. Jak u nezletilé [REDAKCE] tak i její sestry [REDAKCE] uváděla, že je tam velmi výrazné negativní ovlivňování ze strany jak matky, tak maternální babičky ve vztahu k otci, kdy se otevřeně o otci doma hovoří velmi negativně a nezletilá, zejména [REDAKCE] pak zmiňovala, že ten samotný průběh sexuálního zneužívání byl opakovaně doma s matkou a babičkou probírán. Nelze tedy vyloučit to, že některé informace byly nezletilou vědomě, či spíše podvědomě sdělovány a přijaty za své. Znalkyně tedy v důsledku většího časového odstupu nemůže odlišit, které informace se skutečně staly a které informace se nestaly. V podstatě ty prožitky, které byly zjištěny u nezletilé [REDAKCE] byly velmi silné, velmi autentické, byly u ní zjištěny pocity studu, nejistoty, úzkosti, což z psychologického pohledu naznačuje to, že opravdu k nějakým událostem podobného typu dojít mohlo, znalkyně však neví, jak byly intenzivní.
76. S ohledem na závěry znaleckého posudku a skutečnosti, které vyplynuly z osobního slyšení znalkyně [REDAKCE] stejně tak s ohledem na osobnost poškozené [REDAKCE] a především rodinné prostředí, ve kterém žije, byl povinen odvolací soud velmi pečlivě a velmi citlivě hodnotit všechny důkazy, které by zcela jednoznačně zodpověděly otázku, zda kromě lehčích forem pohlavního zneužívání obžalovaný [REDAKCE] poškozené [REDAKCE] také vnikal prsty do genitálií a nejméně v jednom případě přilehl k poškozené do postele a začal na ní vykonávat anální pohlavní styk. Tyto skutečnosti nemá odvolací soud výhradně na základě výpovědi poškozené [REDAKCE] za jednoznačně a nepochybnitelně prokázané už jenom z toho důvodu, jak se k těmto formám pohlavního zneužívání vyjádřila znalkyně [REDAKCE] 100% prokázání těchto forem pohlavního zneužívání nevyplyvají ani z ostatních provedených důkazů, tedy výpovědi [REDAKCE] (matky poškozené), [REDAKCE] (babičky poškozené), natož z výpovědi sociální pracovnice [REDAKCE]. Jelikož o uskutečnění závažnějších forem pohlavního zneužívání obžalovaným [REDAKCE] vůči jeho dceři [REDAKCE] vznikají tedy pochybnosti, byl odvolací soud povinen část popisu skutku oproti podané obžalobě vypustit.
77. Odvolací soud je přesvědčen, že popis skutku, tak jak je uveden v jeho rozsudku, zcela odpovídá realitě a je podložen důkazními prostředky, které mají velkou vypovídací hodnotu a důkazní sílu. Tyto důkazy jsou schopny jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech potvrdit vinu obžalovaného zločinem pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.
78. Přestože obžalovaný striktně svoji vinu popírá a tvrdí, že jak nezletilá [REDAKCE] tak její sestra [REDAKCE] jej mají rády, navštěvovaly jej pravidelně v rámci soudem upraveného styku, a že výpověď především poškozené [REDAKCE] je nevěrohodná a zmanipulována jinými osobami, nabyt odvolací soud přesvědčení, že obžalovanému nelze zcela uvěřit jím uváděné skutečnosti o bezproblémových vztazích s nezletilými dcerami.
79. Odvolací soud však musí upozornit i přes jím učiněné skutkové závěry na vyjádření soudní znalkyně [REDAKCE] v tom směru, že pokud bude trestné jednání obžalovanému soudem prokázáno, nebylo u poškozené [REDAKCE] stejně tak i její sestry [REDAKCE] která byla v přípravném řízení označena za další osobu, kterou měl její otec obžalovaný [REDAKCE] pohlavně zneužívat, (v podané obžalobě již tento údaj však nefiguruje), zjištěno narušení jejich psychického vývoje v souvislosti s vyšetřovaným jednáním. Vliv do budoucnosti, pokud bude obžalovanému trestní jednání prokázáno, nelze jednoznačně predikovat. Lze však očekávat nenarušení vývoje v souvislosti s vyšetřovanou událostí. U obou nezletilých děvčat jako závažnější riziko vedoucí k narušení jejich vývoje, se jeví zanedbávání péče o nezletilé dívky a dle dostupných informací pravděpodobně nadužívání alkoholu otcem dívek.

80. O tom v jakém prostředí nezletilé [redacted] žijí, jasně vypověděla před odvolacím soudem svědkyně [redacted] – sociální pracovnice OSPOD MěÚ Benešov. Ta měla možnost celou rodinu sledovat, s nezletilými děvčaty provádět pohovory. Svědkyně potvrdila, že ona sama neměla žádné signály o pohlavním zneužívání nezletilých otcem – obžalovaným [redacted] tyto skutečnosti jí nebyly v rámci pohovorů sděleny nezletilými, ani jejich matkou. Věc se začala šetřit až v okamžiku, kdy nezletilé se ztratily a následně policii při výslechu, který měl souvislost s touto událostí, sdělovaly, že měly být pohlavně zneužívány otcem. Svědkyně jasně vypověděla o negativním vztahu matky nezletilých k obžalovanému, který je patrný i ze strany babičky z matčiny strany. O obžalovaném se v rodině hovořilo v negativním slova smyslu, nezletilé byly přítomny hanlivých komentářů k osobě jejich otce – obžalovaného [redacted] které před sociální pracovníci podávaly [redacted] (matka nezletilých) a [redacted] (babička nezletilých). Rodinné prostředí poškozených děvčat [redacted] mělo zcela zjevně vliv na jejich osobnostní a sociální vývoj.
81. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl odvolací soud k závěru, že má již k dispozici zcela ucelený řetězec přímých důkazů (výpověď poškozené [redacted]) i nepřímých důkazů (částečně výpovědi svědkyň [redacted]), dále listinných důkazů – soudních rozhodnutí, záznamů o pátrání po nezletilých, přehledu telefonických hovorů a také příslušných znaleckých posudků, které bez jakýchkoli pochybností osvětlují skutkový děj popsáný ve výrokové části rozsudku soudu odvolacího. Po pečlivém zvážení všech provedených důkazů dospěl proto odvolací soud k závěru, že je právě tento skutkový děj nepochybně prokázán, a to ve vztahu ke konkrétním uváděným formám pohlavního zneužívání, v rozsudku soudu odvolacího popsáným. Soud zčásti uvěřil poškozené [redacted] a nepochybuje o tom, že se obžalovaný popsáného jednání skutečně dopustil a je striktně odmítáno tvrzení obžalovaného, že by se jednalo o jakýsi komplot nezletilé poškozené [redacted] a dalších osob z její rodiny.
82. Pokud se jedná o právní posouzení jednání popsáného ve výroku rozsudku soudu odvolacího, tento uzavírá, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonem předpokládané znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, jelikož jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší 15 let svěřeném jeho doзору.
83. Za jiný způsob pohlavního zneužití lze podle ustálené soudní judikatury považovat i sexuální praktiky, které obžalovaný vůči poškozené [redacted] užil. Nejednalo se o jednorázové letmé dotyky přes oděv, nýbrž intenzivní zásahy do pohlavní sféry poškozené [redacted].
84. K naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty, spáchání činu na dítěti mladší 15 let svěřeném jeho doзору odvolací soud uvádí, že obžalovaný byl jednoznačně v postavení osoby, která nad dětmi, konkrétně nezletilou [redacted] vykonávala dozor. Dle rozsudku opatrovníckého soudu měl obžalovaný s oběma dcerami – [redacted] upravený styk, přičemž z provedeného dokazování bylo zjištěno, že k pohlavnímu zneužívání nezletilé [redacted] docházelo vždy v době tohoto styku, kdy obžalovaný o dceru pečoval, ona pobývala u něho v bytě. Již jen s přihlédnutím k věku nezletilé poškozené v době, kdy k trestné činnosti docházelo, a skutečnosti, že pachatelem byl její otec, lze jednoznačně dovodit závěr, že poškozená nebyla schopna adekvátního rozhodování, byla vůči jednání obžalovaného do značné míry bezbranná. Právě období návštěv dcer v jeho bydlíšti vytvářelo obžalovanému prostor k páčání trestné činnosti, které se dopouštěl pod vlivem alkoholu.
85. Obžalovaný jednal úmyslně – v úmyslu přímém. Svého protiprávního jednání se dopouštěl opakovaně, nelze v daném případě hovořit o náhlém jednorázovém selhání, ale o zcela zjevném úmyslu směřujícím k porušení objektu chráněného trestním zákonem. K samotné otázce zavinění je pak nutné dodat, že znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, dospěl ke stanovisku, že obžalovaný se sice dopouštěl svého jednání pod vlivem alkoholu, ale to nemá a nemůže mít vliv na jeho trestní odpovědnost. Obžalovaný věděl o tom, že nezletilá poškozená [redacted] – jeho biologická dcera, je osobou mladší 15 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

86. Vzhledem ke všem shora popsáním skutečností byl nucen odvolací soud k odvolání obžalovaného z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), f) trestního řádu zrušit napadený rozsudek v celém rozsahu a nově rozhodl o jeho vině. Byl také povinen nově rozhodnout i o jeho potrestání.
87. Odvolací soud při rozhodování o druhu a výměře trestu u obžalovaného [redacted] postupoval podle zásad rozvedených v ust. § 38 a 39 trestního zákoníku, zabýval se existencí všech polehčujících a přitěžujících okolností, které lze na jeho straně ve smyslu ust. § 41 a 42 trestního zákoníku shledat.
88. Obžalovanému nutno přiznat jako polehčující okolnost jeho dosavadní bezúhonnost, neboť k jeho všem předchozím odsouzením již nelze přihlížet. Obžalovaný byl sice opakovaně projednáván pro přestupková jednání, uznán vinným byl však jediným přestupkem, a to proti občanskému soužití. Obžalovaný je řádně zaměstnán a řádně plní svoji vyživovací povinnost vůči nezletilým dcerám. Na straně druhé obžalovanému přitěžuje doba, po kterou se protiprávního jednání dopouštěl, kdy nezletilá [redacted] byla vystavena jeho sexuálními útokům po dobu více než 1 roku. Další z pohledu odvolacího soudu přitěžující okolností je skutečnost, že závadového jednání se dopouštěl různými sexuálními praktikami vůči své nezletilé dceři, která mu byla svěřena k doзору.
89. Při úvahách o trestu odvolací soud, stejně jako soud procesní dospěl k závěru, že na obžalovaného, jako osobu doposud bezúhonnou lze i při vysoké společenské škodlivosti jeho jednání působit trestem výchovného charakteru, trestem, který není spojen s omezením jeho osobní svobody. Jako adekvátní se jeví odvolacímu soudu trest uložený podle rozhodné trestní sazby dané § 187 odst. 2 trestního zákoníku v délce 30 měsíců, který mu byl podle § 81 odst. 1 a § 84 a 85 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 3 let a 6 měsíců za současného vyslovení dohledu, který výrazně posiluje výchovné působení trestu.
90. Mimo tohoto základního trestu byly podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku obžalovanému uloženy přiměřené povinnosti a omezení, aby podle svých sil uhradil poškozené nezletilé [redacted] nemajetkovou újmu, zdržel se požívání alkoholických nápojů v průběhu zkušební doby, za účelem kontroly plnění přiměřeného omezení se na výzvu probačního úředníka nebo jím pověřené osoby podrobil kontrole na přítomnost alkoholu v těle a podrobil se i programu psychologického poradenství – probačního programu „Tvá volba“.
91. Odvolací soud je přesvědčen, že kombinace trestu podmíněně odloženého s vysloveným dohledem spolu s uloženými přiměřenými povinnostmi a omezeními je adekvátní reakcí soudu na protiprávní jednání obžalovaného.
92. Obžalovaný se upozorňuje, že v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení musí vést řádný život, nesmí se dopustit další trestné činnosti či jednání přestupkového charakteru. Musí aktivně spolupracovat s probační a mediační službou a musí plnit veškeré přiměřené povinnosti a omezení, které mu byly soudem uloženy. Pokud nebude respektovat rozhodnutí soudu, může být v budoucnu zvažováno, zda vyvstala nutnost přeměny trestu podmíněně odloženého na trest represivního charakteru, trest nepodmíněný.
93. S ohledem na obsah odvolání obžalovaného [redacted] a poškozené [redacted] zastoupené v řízení ustanovenou opatrovnící, byl odvolací soud povinen přezkoumat i správnost a zákonnost všech výroků, které byly soudem I. stupně učiněny v rámci adhezního řízení podle § 228 odst. 1 trestního řádu ve vztahu k poškozené [redacted] a podle § 229 odst. 1 trestního řádu ve vztahu k poškozené [redacted].
94. Tak jak se podává z trestního spisu, k trestnímu řízení proti obžalovanému se řádně a včas se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojily poškozená [redacted] a [redacted]. Obě shodně uplatnily nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč pro každou z nich.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

95. Ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému nemajetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této věci nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto smyslu vydáno.
96. K vyřešení otázky odškodnění nemajetkové újmy odvolací soud uvádí, že nutno vycházet z právní úpravy § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, § 2956 občanského zákoníku rozvedenou v ust. § 2957 a § 2957 a § 2958 občanského zákoníku. Ustálená soudní judikatura a komentářová literatura charakterizuje duševní útrapy jako vnitřní mučivé pocity, které mohou, ale nemusí mít přímou vazbu na tělesná zranění (prožívaná trápení, strach a utrpení, negativně vnímaný stres, smutek a zármutek, úlek, znepokojení, pocit ponížení apod.). Jejich odškodnění je vázáno na odškodnění újmy jako satisfakce za vytrpěné příkoří a současně soud zohlední i satisfakci další, jakou je potrestání obžalovaného soudem.
97. O tom, že nezletilá [REDAKCE] je osobou poškozenou, a tedy obětí trestné činnosti není žádných pochyb, neboť na základě podané obžaloby byla označena za oběť sexuálních ataků ze strany obžalovaného [REDAKCE]. Její sestra [REDAKCE] byla jako poškozená a oběť trestné činnosti označena pouze v usnesení o zahájení trestního stíhání policejního orgánu ze dne 11. 12. 2020, č. j. KRPC-132763-7/TC-2020-020871. Po ukončení přípravného řízení byla dne 12. 10. 2021 podána u Okresního soudu v Táboře obžaloba Okresního státního zastupitelství v Táboře pod č. j. ZT 322/2020-40, která vinila [REDAKCE] ze spáchání zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit toliko vůči své nezletilé dceři – poškozené [REDAKCE]. V popisu skutku její sestra – poškozená [REDAKCE] nefiguruje, tato byla jako oběť trestné činnosti obžalovaného s ohledem na důkazní stav přípravného řízení, vypuštěna.
98. Odvolací soud, stejně jako soud procesní, přitakal poškozené [REDAKCE] že je namíste poskytnout jí určitou finanční satisfakci. Není žádného sporu o tom, že u této poškozené došlo k závažnému zásahu do jejích osobnostních práv, do práva na svobodu rozhodování v sexuální oblasti. Za nemajetkovou újmu se považuje především příkoří, které se projevuje i jinde než na majetku, např. v osobní sféře. Snížení důstojnosti poškozené, která se musela uvolit k sexuálním praktikám se svým otcem, je nepochybně dáno. Jde o takovou újmu, u níž lze spolehlivě dovozovat, že takový zásah by jako závažnou újmu pocíťoval v podstatě každý. Z tohoto pohledu jsou v posuzované věci splněné podmínky pro úvahu, že tato újma by měla být saturována přiznáním její finanční náhrady a že nelze vystačit jen s nemajetkovým zadostiučiněním. To ostatně obžalovaný sám ani neposkytl (zcela zjevná omluva, vysvětlení důvodu svého počínání apod.). Za zadostiučinění tak snad lze do jisté míry pokládat jen odsouzení obžalovaného [REDAKCE] tento počin však není schopen splnit vůči poškozené [REDAKCE] reparační (náhradovou) funkci. Je třeba dodat, že v rámci adhezního řízení při rozhodování o nemajetkové újmě soud vycházel z občanskoprávní úpravy, konkrétně z ust. § 2951 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. a ust. § 2956, 2957 a 2958 téhož zákona. Pokud byl nárok uplatněn včas a řádně, je povinností soudu zkoumat, zda poškozená [REDAKCE] utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku jednání obžalovaného, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda byla takové intenzity, kdy nepostačí morální zadostiučinění a je namíste přiznat poškozené náhradu nemajetkové újmy v penězích. Proto, aby se mohlo o takovou nemajetkovou újmu jednat, je potřeba, aby se ze strany obžalovaného jednalo o takový zásah, který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Musí se jednat o protiprávní zásah a musí zde být příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem. Takovou značnou míru zásahu do důstojnosti

a vážnosti fyzické osoby, v daném případě nezletilé poškozené, je zejména újma, kterou tato osoba vzhledem k povaze, intenzitě, časovému rozsahu, případně dalším okolnostem považuje za závažnou, např. v možnosti snížení její důstojnosti. Přestože se při určení výše tohoto zadostiučinění řídí soud volnou úvahou, musí být tato opřena o konkrétní skutková zjištění.

99. Jak již bylo naznačeno shora, kritéria pro stanovení výše této nemajetkové újmy jsou dvě, jednak je to závažnost vzniklé újmy a dále okolnosti, za kterých došlo k porušení osobnostního práva.
100. Závažnost újmy, jak zmíněno shora, je zde bezpochyby dána. Jak vyplynulo ze znaleckého posudku z oboru psychologie - odvětví klinická psychologie, u poškozené [REDAKCE] nebylo zjištěno narušení psychického vývoje v souvislosti s vyšetřovaným jednáním. Vliv do budoucnosti, pokud bude jednání obžalovanému prokázáno, nelze jednoznačně predikovat. Lze však očekávat nenarušení vývoje v souvislosti s vyšetřovanou událostí. Znaleč podotkla, že jako závažnější riziko vedoucí k narušení vývoje se aktuálně jeví v.s. zanedbání péče o nezletilou [REDAKCE] a dle dostupných informací pravděpodobně nadužívání alkoholu jejím otcem.
101. Skutečnosti, za kterých došlo k zásahu do osobnostních práv poškozené [REDAKCE] spočívají v okolnostech trestného činu. Obžalovaný vůči své dceři neužíval násilného jednání. Na druhou stranu nelze přehlédnout tu skutečnost, že byla po dobu více jak 1 roku vystavena ze strany obžalovaného sexuálními praktikám, kdy tento využíval její závislosti na něm.
102. Posledním aspektem, který soud vzal v úvahu při rozhodování o nemajetkové újmě je zásada proporcionality (přiměřenosti), neboli spravedlivé únosnosti.
103. Po zvážení všech shora uvedených skutečností nebylo poškozené vyhověno v celém jejím požadavku na zaplacení 300 000 Kč, ale tento nárok byl oproti tomu, co uplatnila a oproti tomu jak ve věci rozhodl Okresní soud v Táboře snížen na 50 000 Kč, když tato částka dle názoru odvolacího soudu plně odpovídá všem shora popsaným parametrům věci. Je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby byl obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené nezletilé [REDAKCE] po určitou dobu a přiznání zmíněné částky 50 000 Kč tak představuje vyvážený a reálně dosažitelný kompromis mezi konkurujícími si zájmy obžalovaného na straně jedné a poškozené na straně druhé. Pokud poškozená požadovala částku vyšší, byla obligatorně se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na občanskoprávní řízení podle § 229 odst. 2 trestního řádu.
104. V případě poškozené nezletilé [REDAKCE] která stejně jako její sestra uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy v částce 300 000 Kč, se odvolací soud velmi pečlivě zabýval otázkou, zda i této poškozené, která není v podané obžalobě označena jako oběť sexuálních praktik obžalovaného [REDAKCE] přiznat náhradu nemajetkové újmy. Přestože nezletilé [REDAKCE] nelze upřít postavení poškozené v trestním řízení, nelze ji označit s ohledem na shora uvedené, za přímou oběť trestné činnosti obžalovaného [REDAKCE]. Navíc jak se podává ze znaleckého posudku z oboru psychologie – odvětví klinická psychologie, stejně jako u její sestry [REDAKCE] nebylo u [REDAKCE] zjištěno žádné narušení psychického vývoje v souvislosti s vyšetřovaným jednáním. Vliv do budoucnosti, pokud bude jednání obžalovanému prokázáno, nelze jednoznačně predikovat, lze však očekávat spíše nenarušení vývoje v souvislosti s vyšetřovanou událostí. Znaleč vyslovila, že jako závažnější riziko vedoucí k narušení vývoje se aktuálně jeví v.s. zanedbání péče o nezletilou [REDAKCE] a dle dostupných informací pravděpodobně nadužívání alkoholu jejím otcem.
105. Ohledně nezletilé poškozené [REDAKCE] nelze přistoupit na argumentaci uvedenou v jejím odvolání, že z provedeného dokazování vyplývá, že se také stala obětí trestného činu pohlavního zneužívání a z tohoto titulu jí má být přiznána stejná náhrada nemajetkové újmy jako v případě její sestry [REDAKCE] a pokud nebyla označena za přímou oběť, tak rozhodně byla trestnou činností obžalovaného dotčena na svých právech jakožto příbuzná starší sestry [REDAKCE] ale i taktéž jako dcera svého otce. Nezletilá [REDAKCE] mohla oprávněně vnímat újmu starší [REDAKCE]

jako újmu vlastní, tudíž vznesen požadavek na to, aby jí soud přiznal taktéž náhradu nemajetkové újmy, kdy jsou pro to splněny veškeré předpoklady.

106. Argumentace opatrovnice poškozené [REDAKCE] rozvedená v jejím oprávněném prostředku a taktéž i v závěrečné řeči před odvolacím soudem, nemá však reálné podklady. Nejsou k dispozici žádné důkazní prostředky potvrzující fakt, že by si tato nezletilá měla projít nějakými duševními útrapami v souvislosti s vyšetřováním trestné činnosti spáchané jejím otcem, ať už z vlastní zkušenosti nebo přeneseně. Znalkyně z oboru psychologie – odvětví klinické psychologie se vyjádřila jasně v tom směru, že na rozdíl od poškozené nezletilé [REDAKCE] u její mladší sestry – [REDAKCE] nebyly zjištěny takové stavy, jako je úzkost, výraznější neurotické rysy. Znalkyně k osobě nezletilé [REDAKCE] navíc uvedla, že vzhledem k její nižší inteligenci může vnímat nastalé situace jiným způsobem s tím, že se jí v podstatě tolik nedotýkájí důsledky událostí do budoucnosti, neprožívá je tak intenzivně, protože je nehodnotí tak výrazně rozumově. Odvolací soud proto uzavírá, že díky svému pohledu na danou problematiku neshledal potřebu dokazování v opatrovnici navrhovaném směru doplňovat.
107. S ohledem na shora řečené, když odvolací soud nabyl přesvědčení, že v případě poškozené nezletilé [REDAKCE] nejsou dány zákonné důvody pro přiznání nemajetkové újmy v jí požadované částce 300 000 Kč, případně částce nižší, uzavřel, že jejímu odvolání, kterým se dožadovala přiznání nemajetkové újmy, nemůže být vyhověno. Z tohoto titulu odvolací soud podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal poškozenou nezletilou [REDAKCE] s jejím uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
108. Závěrem odvolací soud shrnuje, že vzhledem ke shora rozebraným skutečnostem tento podle § 258 odst. 1 písm. b) (neboť okresní soud se dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi, významnými pro rozhodnutí), písm. f) (neboť bylo učiněno vadné rozhodnutí o uplatněném nároku poškozené [REDAKCE] na náhradu nemajetkové újmy v podobě odškodnění duševních útrap), zrušil proto k odvolání obžalovaného [REDAKCE] napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu, kdy provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení a provedl navíc i důkaz, který v hlavním líčení proveden nebyl a nově rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku soudu odvolacího.
109. Odvolání obžalovaného [REDAKCE] tedy odvolací soud vyhodnotil jako důvodné. Naopak odvolání poškozené [REDAKCE] v řízení zastoupené opatrovnicí [REDAKCE] advokátkou AK Tábor, vyhodnotil jako nedůvodné a zamítl jej podle § 256 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor dne 14. 9. 2022

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.
předsedkyně senátu

Pavla
Fišer
ová
Digitalně
podpsal
Pavla Fišerová
Datum:
2022.09.29
10:07:32
40200

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

